

Рецензія
на магістерську роботу
«ОБРАЗ СЕСТРИ АНЖЕЛІКИ
З ОДНОЙМЕННОЇ ОПЕРИ ДЖ. ПУЧЧІНІ:
СПЕЦИФІКА ВОКАЛЬНО-СЦЕНІЧНОГО ВТІЛЕННЯ»
Орехової Ксенії Денисівни

Магістерська робота Орехової К. Д. присвячена актуальній та науково значущій проблемі сучасного музикознавства й вокально-виконавської практики – дослідженню образу Сестри Анжеліки в однойменній опері Джакомо Пуччіні з позицій композиторської драматургії та сценічно-виконавської інтерпретації.

Актуальність теми зумовлена зростаючим інтересом до пізньої творчості Дж. Пуччіні, зокрема до опери *«Сестра Анжеліка»*, яка тривалий час залишалася на периферії наукової уваги та виконавського репертуару. Особливо важливим є акцент на вокально-сценічному аспекті образу, що відповідає сучасним тенденціям інтеграції музикознавчого аналізу та виконавської інтерпретології.

Мета та завдання дослідження сформульовані чітко й логічно, відповідають заявленій темі та послідовно реалізуються впродовж усієї роботи. Об'єкт і предмет дослідження визначені коректно, методологічна база є різноплановою та сучасною, включає історико-типологічний, інтерпретологічний, семантичний, інтонаційний, компаративний та структурно-функціональний методи, що забезпечує комплексний підхід до аналізу.

Структура роботи є логічно вибудованою та обґрунтованою. У першому розділі авторка ґрунтовно аналізує стан наукової розробки проблеми, творчість Дж. Пуччіні в контексті музикознавчих досліджень, а також визначає місце опери *«Сестра Анжеліка»* в оперній спадщині композитора. Огляд джерельної бази свідчить про добру обізнаність дослідниці з працями українських і зарубіжних науковців.

Другий розділ присвячений безпосередньому аналізу образу Сестри Анжеліки в композиторській драматургії. Авторка переконливо розкриває особливості сюжетної побудови, семантику образу, його психологічну еволюцію, роль материнської теми та символіки, а також специфіку музичної мови опери. Аналіз вирізняється аналітичною глибиною та коректністю музикознавчих узагальнень.

Особливої уваги заслуговує третій розділ, у якому досліджується сценічно-виконавський аспект образу Сестри Анжеліки на прикладі інтерпретацій Асмик Григорян та Джоан Сазерленд. Порівняльний аналіз вокально-сценічних втілень є аргументованим, демонструє професійне розуміння вокальної техніки, тембрової семантики, стилістики та сценічної драматургії. Цей розділ має виразну практичну цінність для студентів вокальних спеціальностей і практикуючих співаків.

Наукова новизна роботи полягає у комплексному аналізі образу Сестри Анжеліки з поєднанням композиторського, драматургічного та виконавського підходів, а також у висвітленні жіночого монодраматичного образу в одноактній опері Дж. Пуччіні в українському музикознавчому контексті.

Практичне значення дослідження є безсумнівним: матеріали та висновки можуть бути використані в навчальних курсах з оперного класу, історії вокального мистецтва, музичної інтерпретації, а також у безпосередній виконавській підготовці партії Сестри Анжеліки.

Разом із тим, робота має незначні зауваження, які не знижують її загальної високої оцінки:

- подекуди спостерігається стилістична надмірність і повторюваність формулювань;
- можливим є більш компактне подання окремих історико-біографічних відомостей.

Зазначені зауваження мають рекомендаційний характер і не впливають на наукову цінність дослідження.

Запитання:

- Яку роль відіграє моноцентричність драматургії (зосередженість дії навколо одного образу) у формуванні вокально-сценічного навантаження партії Сестри Анжеліки?
- Чим, на Ваш погляд, зумовлений містичний фінал опери, і як він впливає на інтерпретацію образу головної героїні у виконавській практиці?

Отже, магістерська робота Орехової Ксенії Денисівни є завершеним, самостійним науково-дослідним дослідженням, виконаним на належному фаховому рівні, відповідає вимогам, що висуваються до магістерських робіт у закладах вищої мистецької освіти.

Робота заслуговує на позитивну оцінку, а її авторка – на присвоєння освітнього ступеня «Магістр музичного мистецтва».

Кандидат
мистецтвознавства,
доцент

Наталія ПОЛІКАРПОВА